

Bryssel den 6.12.2017
COM(2017) 823 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA RÅDET, RÅDET OCH
EUROPEISKA CENTRALBANKEN**

OM EN EUROPEISK EKONOMI- OCH FINANSMINISTER

1. INLEDNING

I sitt tal om tillståndet i unionen 2017 och den avsiktsförklaring som lades fram samtidigt tog kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker upp möjligheten att inrätta en post som europeisk ekonomi- och finansminister¹. Jean-Claude Juncker sa: ”*Ekonomi- och finanskommissionären – helst även en vice ordförande – bör ta på sig uppdraget som ekonomi- och finansminister. Han eller hon bör också vara ordförande i Eurogruppen.*” Det här meddelandet följer upp det tillkännagivandet. Det bygger på debatten som följde på diskussionsunderlaget om en fördjupad ekonomisk och monetär union² och ger förslag till de kommande konkreta stegen. Meddelandet utgår också från visionerna i de fem ordförandenas rapport,³ Europaparlamentets idéer⁴ och de idéer som framfördes på Eurotoppmötet i oktober 2011, då stats- och regeringscheferna diskuterade möjligheten att ha en heltidsordförande för Eurogruppen⁵.

Ekonomiska och monetära unionens (EMU) nuvarande konstruktion är komplex. I jämförelse med den monetära politiken, som är enhetlig för euroländerna och enkel att förstå för allmänheten, ansvarar varje medlemsland i stort för sin egen ekonomiska politik, och samordningen på EU-nivå och inom euroområdet görs av många olika aktörer. De berörda institutionerna har vuxit fram över tid och omfattar EU-institutioner och några mellanstatliga organ. De här organen har egna ordförande, har tagit fram egna system för ansvarighet och arbetar enligt olika och ibland överlappande regelverk. Det har lett till en komplicerad beslutsprocess, som ofta har kritiserats för att inte vara tillräckligt effektiv och begriplig. EU:s strategier och instrument kräver också en stor portion samordning mellan aktörerna för att kunna tillämpas på ett enhetligt sätt.

I de fem ordförandenas rapport lyfte man fram att effektiv styrning och starkare demokratisk redovisningsskyldighet är viktiga inslag i arbetet med att fullborda EMU. En europeisk ekonomi- och finansminister (nedan också kallad *EU-finansminister*) skulle vara ytterligare ett viktigt steg i den riktningen. Genom att kombinera befintliga funktioner på EU-nivå och föra samman närliggande instrument skulle EU-finansministern hjälpa till att skapa nya synergieffekter och därmed förbättra den övergripande samstämmigheten och effektiviteten i utformningen av EU:s ekonomiska politik. EU-finansministern skulle verka inom ramen för EU:s regelverk och på så sätt bidra till att stärka insynen i EU:s beslutsfattande, redovisningsskyldigheten inför Europaparlamentet och kontakterna med nationella myndigheter, utan att inkräkta på nationella behörigheter eller frågor som bäst sköts på nationell nivå.

Kommissionen har på senare år steg för steg lagt större vikt vid samordningen av ekonomiska frågor inom kollegiet. Rollen som vice ordförande med bland annat ansvar för euron, den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken och dialogen med arbetsmarknadens parter har stärkts ytterligare inom Junckerkommissionen och har nu en ännu viktigare

---

¹ Kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker i talet om tillståndet i unionen 2017 den 13 september 2017. COM(2017) 291, 31.5.2017.

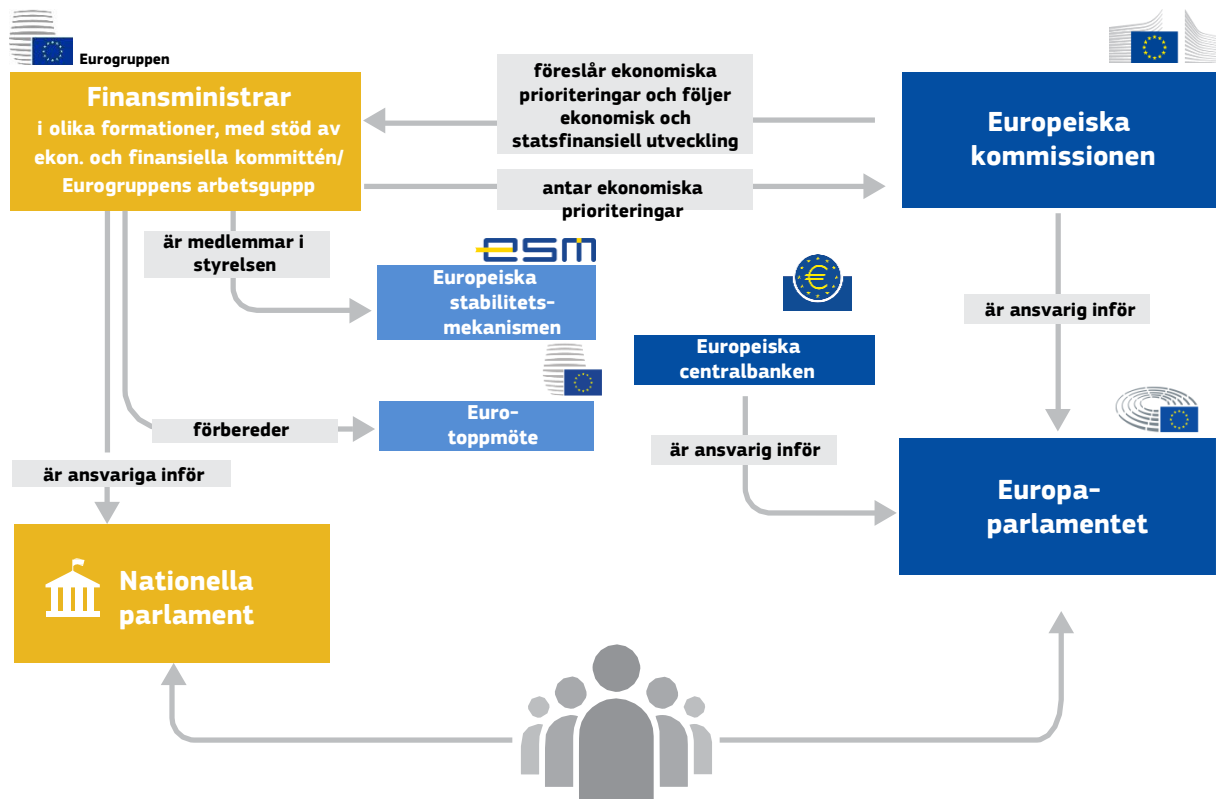
² Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union, rapport av Jean-Claude Juncker, i nära samarbete med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi och Martin Schulz, 22.6.2015.

³ I sin resolution av den 16 februari 2017 om möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen krävde Europaparlamentet att ”den verkställande makten [i unionen] koncentreras till kommissionen, i rollen av en EU-finansminister”.

⁴ På Eurotoppmötet den 26 oktober 2011 enades stats- och regeringscheferna i euroområdet om tio åtgärder för att förbättra styrningen i euroområdet. Man kom då överens om att ett beslut om huruvida Eurogruppens ordförande ”bör utses bland medlemmarna i Eurogruppen eller vara en heltidsordförande med bas i Bryssel kommer att fattas när det nuvarande mandatet löper ut”.

samordningsfunktion. Denna utveckling har gjort det möjligt att ta ett helhetsgrepp på många frågor som rör flera ansvarsområden och deras respektive avdelningar.

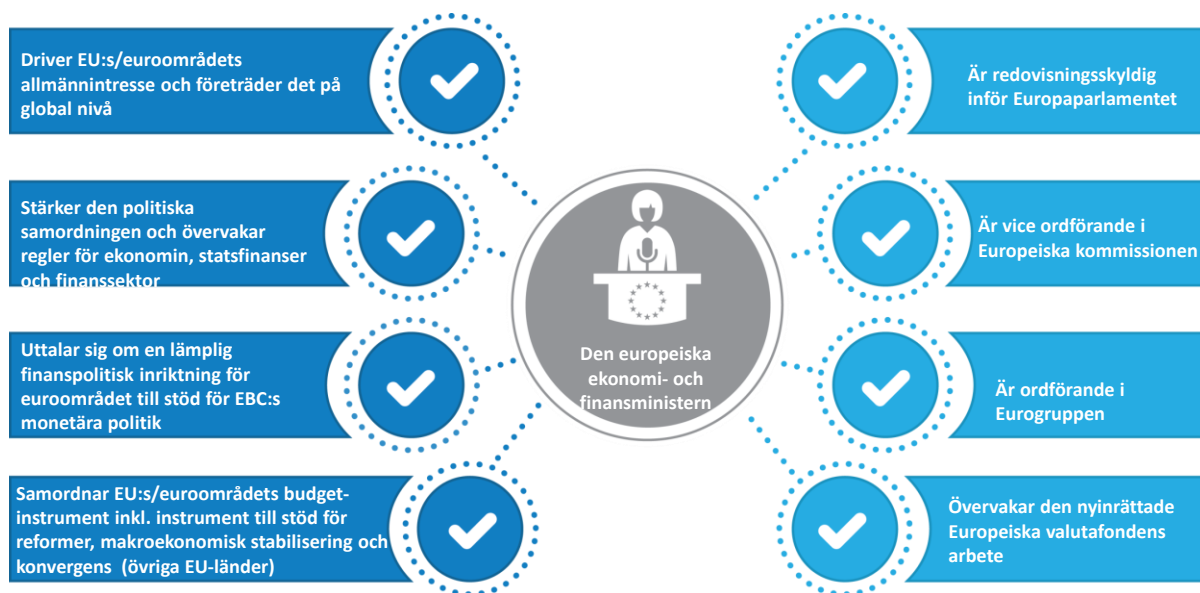
Den nuvarande styrningen av EMU är komplex

Källa: Europeiska kommissionen.

I det här meddelandet beskriver kommissionen hur en framtida europeisk ekonomi- och finansminister skulle kunna spela en roll i styrningen av EMU. Vi redogör i detalj för de viktigaste uppgifterna som EU-finansministern skulle ha, beskriver den institutionella struktur där han eller hon skulle verka och fastställer en tidslinje för inrättandet av den nya befattningen. I meddelandet beskriver vi framför allt mervärdet av den definitiva sammanslagningen av rollen som kommissionens vice ordförande med ansvar för EMU och rollen som ordförande för Eurogruppen och framhåller att detta skulle kunna uppnås redan enligt de gällande EU-fördragen.

Tänkbara arbetsuppgifter för den europeiska ekonomi- och finansministern

Källa: Europeiska kommissionen.

2. ARBETSUPPGIFTERNA FÖR EN EUROPEISK EKONOMI- OCH FINANSMINISTER: SÄKERSTÄLLA SAMSTÄMMIGHET OCH EFFEKTIVITET

Nedan beskriver vi vilka centrala arbetsuppgifter en europeisk ekonomi- och finansminister kan ha i sin slutliga utformning. Om de här arbetsuppgifterna förs samman skulle det bidra till att stärka den övergripande samstämmigheten och effektiviteten i utformningen av EU:s ekonomiska politik.

Driva EU:s och euroområdets allmänintresse och företräda det på global nivå

Idag företräds inte EU:s och euroområdets gemensamma intresse tillräckligt i den offentliga debatten och beslutsfattandet i EU. Medan den monetära politiken är centraliserad på euroområdesnivå, är finans-, skatte- och sektorspolitiken decentraliserad, vilket speglar nationella befogenheter och förhållanden, utan att nödvändigtvis eller av sig själv bero på delade prioriteringar. På senare år har en rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet utfärdats inom den europeiska planeringsterminen och det har stärkt samordningen av politiken i euroområdet. Men genomförandet av rekommendationen bygger på medlemsländernas kollektiva beredvillighet, och politikens samordning kräver konstant uppstyrning och övervakning på EU-nivå.

Parallellt har euron etablerat sig som en ledande världsvaluta men representationen gentemot omvärlden är mycket fragmenterad. Sedan euron först infördes har den blivit den näst mest använda valutan i världen. I internationella finansinstitut, som Internationella valutafonden, företräds euron dock inte som en enda instans. Den externa ekonomiska representationen av EU och euroområdet är för närvarande splittrad, med olika roller för kommissionen, Europeiska centralbanken, Eurogruppens ordförande och Europeiska rådets ordförande. Den fragmenterade representationen innebär ofta att euroområdets genomslag blir mycket mindre än dess politiska och ekonomiska betydelse i världen.

En europeisk ekonomi- och finansminister skulle bidra till att bättre främja EU:s och euroområdets ekonomiska allmänintresse, både inom EU och i världen. Med posten som EU-

finansminister skulle det finnas en central samtalspartner på EU-nivå i frågor som gäller ekonomi- och finanspolitik och finansiell politik för kontakterna mellan EU:s institutioner och organ och med EU-länderna och allmänheten. EU-finansministern skulle givetvis också ha rollen som eurons externa representant⁶.

Stärka den politiska samordningen och övervaka reglerna för ekonomin, de offentliga finanserna och finanssektorn

Samordningen av den ekonomiska politiken i EU har stärkts avsevärt till följd av den ekonomiska och finansiella krisen. Den europeiska planeringsterminen har ständigt förbättrats för att främja reformer och deras genomförande. Kommissionens nystartade stödtjänst för strukturreformer ger tekniskt bistånd till EU-länder som behöver hjälp med sitt reformarbete. Den satsningen har fått stöd av ännu fler initiativ på EU-nivå, t.ex. kampen mot ungdomsarbetslöshet eller skatteflykt, och nu senast i form av proklamationen av Europeiska pelaren för sociala rättigheter. EU har också tagit beslutsamma steg mot en kapitalmarknadsunion och fullbordandet av bankunionen – initiativ som man måste gå vidare med. Men medlemsländerna har kommit olika långt i sitt reformsatsarbete. Man har inte heller tagit tillfället i akt att förbättra samordningen och lära av varandra. Det finns också ett ständigt behov av att anpassa ländernas och EU:s prioriteringar i ljuset av ändrade förhållanden.

En europeisk ekonomi- och finansminister skulle kunna hjälpa till att ytterligare stärka samordningen av den ekonomiska politiken och säkerställa samstämmigheten mellan olika politikområden och bygga vidare på det arbete som kommissionen redan har gjort tillsammans med medlemsländerna. I en nära bilateral och multilateral dialog med nationella myndigheter och Europaparlamentet skulle EU-finansministern kunna främja samordningen och genomförandet av reformer i medlemsländerna. Eftersom strukturreformer kan ha positiva spridningseffekter, skulle EU-finansministern också tillföra ett mervärde genom att undersöka vad som skulle vara den optimala reformagendan för både EU och euroområdet⁷.

Uttala sig om en lämplig finanspolitik för euroområdet till stöd för Europeiska centralbankens monetära politik

Tillsammans med den monetära politiken spelar finanspolitiken en central roll för att stabilisera de makroekonomiska förhållandena, samtidigt som den uppfyller mer övergripande mål som hållbara offentliga finanser och omfördelning⁸. Kommissionen ger regelbundet rekommendationer till rådet om medlemsländernas finanspolitik och tar då hänsyn till den flexibilitet som finns i EU:s gällande regler för de offentliga finanserna⁹. På senare år har kommissionen och rådet lagt större vikt vid den samlade finanspolitiska inriktningen i euroområdet, med beaktande av allmänintresset och det gemensamma ansvaret för euroområdet i dess helhet.¹⁰ Men ett framgångsrikt genomförande av en

⁶ Se också färdplanen mot en alltmer konsekvent extern representation för euroområdet i internationella forum (COM(2015) 602 final, 21.10.2015) och kommissionens förslag till rådets beslut om åtgärder för att gradvis införa en enad representation för euroområdet i Internationella valutafonden (COM(2015) 603 final, 21.10.2015).

⁷ COM(2017) 825, 6.12.2017 och COM(2017) 826, 6.12.2017.

⁸ Också i G20-ledarnas uttalande den 8 juli 2017 framhöll de behovet av att var för sig och tillsammans använda finanspolitiken – vid sidan av den monetära politiken och strukturpolitiken – för att uppnå målet om en stark, hållbar, balanserad och inkluderande tillväxt, samtidigt som den ekonomiska och finansiella motståndskraften stärks.

⁹ COM(2015) 12 final, 13.1.2015.

¹⁰ Med ”finanspolitisk inriktning” avses i allmänhet den inriktning på finanspolitiken som följer av de beslut om skatter och utgifter som ligger inom den enskilda regeringens och offentliga förvaltningens handlingsutrymme. Den avgör den roll som finanspolitiken spelar i konjunkturcykeln. Om den är bra

lämplig finanspolitisk inriktning för euroområdet kräver att medlemsländerna både var för sig och tillsammans är villiga att fullfölja arbetet.

En europeisk ekonomi- och finansminister skulle kunna hjälpa till med att lägga fast och driva en lämplig finanspolitik för hela euroområdet. Som en av kommissionärerna skulle EU-finansministern samordna övervakningen av medlemsländernas finanspolitik, vilket säkerställer de offentliga finansernas hållbarhet, och tillämpa stabilitets- och tillväxtpakten enligt den ekonomiska tolkning som reglerna tillåter. En del av den uppgiften skulle också vara att bedöma om euroområdets finanspolitiska inriktning är lämplig och på så sätt bidra till att hitta en balans mellan ländernas finanspolitiska intressen och den bästa lösningen för euroområdet som helhet. En annan uppgift skulle vara att främja välfungerande nationella budgetramverk och den bästa sammansättningen på de offentliga finanserna och deras kvalitet med målet att maximera effekterna på jobb och tillväxt. I det arbetet skulle EU-finansministern utgå från Europeiska finanspolitiska nämndens synpunkter¹¹ och vara en central samtalspartner för de nationella finanspolitiska råden.

Samordna användningen av EU:s och euroområdets budgetinstrument, däribland instrument till stöd för reformer, makroekonomisk stabilisering och konvergens

EU-budgeten och EU:s och euroområdets andra budgetinstrument har redan centrala roller som stöd för EU-ländernas satsningar för att främja konvergens, långsiktig tillväxt, investeringar och finansiell stabilitet. Ungefär hälften av EU-finansieringen går för närvarande till konkreta projekt via EU:s fem struktur- och investeringsfonder. Kopplingen mellan de här fonderna och Europeiska planeringsterminens prioriteringar har stärkts genom åren för att bidra till gemensamma prioriteringar. De åtgärder som EU-budgeten stöder kompletteras av flera av EU:s och euroområdets verktyg och organ, t.ex. Europeiska investeringsbanken och Europeiska stabilitetsmekanismen. Krisen har dock visat att konstruktionen och omfattningen på EU:s offentliga finanser ännu inte helt tillgodoser euroområdets specifika behov. Medan EU och euroområdet på senare år har ökat sin utlåningskraft är möjligheterna att bidra till makroekonomisk stabilitet och konvergens ännu begränsade¹². Idag lägger kommissionen dock med tanke på framtiden fram förslag till flera nya budgetinstrument för ett stabilt euroområde inom unionens regelverk¹³.

Den europeiska ekonomi- och finansministern skulle samordna användningen av EU:s och euroområdets relevanta budgetinstrument och maximera deras genomslag till stöd för gemensamma prioriteringar. EU-finansministern skulle sträva efter att säkerställa att instrumenten används enhetligt och effektivt och skulle hela tiden försöka hitta synergieffekter när de tillämpas, i nära samarbete med ansvariga kommissionärer och myndigheter på alla nivåer. Samordning av kommissionens arbete med Investeringsplanen för Europa skulle vara en särskilt viktig uppgift¹⁴. I

---

utformad, särskilt i kombination med reformer, investeringsstöd och hjälp till en framtida budgetpolitisk stabiliseringsfunktion, kan en aktivare finanspolitik bidra till en snabbare minskning av arbetslöshet på kort sikt, men också till att lyfta euroområdets (potentiella) tillväxt på medellång sikt. Se också COM(2016) 727 final, 16.11.2016.

¹¹ Nämnden är ett oberoende rådgivande organ i finanspolitiska frågor för kommissionen och ska bidra till en mer välgrundad offentlig debatt och bättre samordning av den nationella finanspolitiken.

¹² Se också kommissionens diskussionsunderlag om framtiden för EU:s finanser, COM(2017) 358 final, 28.6.2017.

¹³ COM(2017) 822 final, 6.12.2017.

¹⁴ Kommissionen lanserade tillsammans med Europeiska investeringsbanken Investeringsplanen för Europa för att stimulera de privata investeringarna i EU och ta itu med investeringshinder. De första resultaten har varit mycket goda då man hittills fått fram 251 miljarder i investeringar.

detta sammanhang skulle EU-finansministern också ansvara för kommissionens kontakter med Europeiska investeringsbanken.

3. INSTITUTIONELLA ASPEKTER: DEMOKRATISK REDOVISNINGSSKYLDIGHET OCH LEGITIMITET

Den nya posten som Europeisk ekonomi- och finansminister kan bidra till att ytterligare effektivisera EU:s styrningsram och stärka EU-dimensionen i utformningen av den ekonomiska politiken. Den planerade lösningen med ”dubbla befogenheter” – kommissionsledamot och ordförande för Eurogruppen – är redan möjlig enligt de gällande fördragen. I artikel 2 i protokoll nr 14 om Eurogruppen, som fogats till fördragen, anges följande: ”*Ministrarna från de medlemsstater som har euron som valuta ska med en majoritet av dessa medlemsstater välja en ordförande för två och ett halvt år.*”¹⁵ EU-finansministern skulle inte ge upphov till något nytt överstatligt byråkratiskt skikt och inte heller inkräkta på nationella behörigheter. Genom att kombinera befintliga uppgifter och tillgänglig expertis på EU-nivå skulle EU-finansministern bidra till nya synergieffekter och därmed till en effektivare styrning.

EU-finansministern som vice ordförande i kommissionen

Med tanke på kommissionens institutionella roll som förespråkare för allmänintresset kan en vice ordförande i kommissionen ta på sig rollen som Europeisk ekonomi- och finansminister. Det skulle bana väg för en enda, synlig företrädare med mandat att företräda EU:s och euroområdet samtliga ekonomiska och statsfinansiella intressen, som också skulle fungera som en viktig referensperson både inom och utanför kommissionen.

EU-finansministern skulle leda och samordna arbetet inom flera olika politikområden och avdelningar inom kommissionen. Han eller hon skulle företräda kommissionen i ECB-rådets sammanträden, men inte ha någon rösträtt, såsom föreskrivs i artikel 284.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Ministern skulle också vara ansvarig för dialogen med arbetsmarknadens parter på EU-nivå och kontakterna med de viktigaste aktörerna.

EU-finansministern som ordförande i Eurogruppen

Den europeiska ekonomi- och finansministern skulle kunna väljas till ordförande för Eurogruppen med målet att bevaka hela euroområdets intressen. Eurogruppen har hittills haft en finansminister från ett euroland som ordförande. Som ordförande för Eurogruppen skulle EU-finansministern lägga fram och sträva efter konsensus om den breda politiska inriktningen och övergripande strategin för euroområdet genom att hjälpa till att anpassa och jämkna samman de nationella ministrarnas synpunkter på de prioriteringar som ska drivas på euroområdes- och EU-nivå. EU-finansministern skulle också se till att förberedelserna inför eurotoppmötena blir konsekventa.

---

¹⁵ Eurogruppens ministrar skulle enbart behöva ändra sitt arbetssätt, som man beslutar informellt om med enkel majoritet. Enligt det gällande arbetssättet ska kandidaterna till ordförandeposten vara finansministrar i medlemsländerna.

Utvecklingen av Eurogruppen och dess ordförande

Eurogruppen är ett informellt organ där euroländernas finansministrar diskuterar frågor som rör deras delade ansvar med koppling till euron. Huvuduppgiften är att säkerställa god samordning av den ekonomiska politiken bland euroländerna, med full respekt för de befogenheter som rådet har enligt artikel 121 i EUF-fördraget.

Europeiska rådet ställde sig den 13 december 1997 bakom inrättandet av Eurogruppen¹⁶. I en resolution om samordningen av den ekonomiska politiken drog rådet slutsatsen att "ministrarna i de stater som ingår i euroområdet får sammanträda informellt för att diskutera frågor som har samband med det särskilda ansvar som de delar för den gemensamma valutan". Eurogruppen höll sitt första möte den 4 juni 1998. Under de första åren var det land som hade det roterande ordförandeskapet i rådet också ordförande i eurogruppen, utom då ordförandelandet inte var ett euroland. Då gick ordförandeposten till det euroland som stod på tur att vara ordförandeland.

Den 10 september 2004 beslutade Eurogruppen att man skulle ha en ständig ordförande som utsågs för en tvåårsperiod. Vid ett informellt Ekofinmöte i Scheveningen (Nederländerna) valdes Jean-Claude Juncker till Eurogruppens första ständiga ordförande.

Protokoll nr 14 om Eurogruppen trädde i kraft med Lissabonfördraget den 1 december 2009. I protokollet slås fast att ministrarna från de medlemsländer som har euron som valuta ska hålla informella sammanträden för att diskutera frågor förknippade med det särskilda ansvar som de delar när det gäller den gemensamma valutan och de ska välja en ordförande för två och ett halvt år med enkel majoritet.

Sedan oktober 2008 har euroländernas stats- och regeringschefer hållit regelbundna möten. På sitt möte den 26 oktober 2011 enades de om att ett beslut om huruvida Eurogruppens ordförande bör utses "bland medlemmarna i Eurogruppen eller vara en heltidsordförande med bas i Bryssel kommer att fattas när det nuvarande mandatet löper ut." Man enades också om att Eurogruppens arbetsgrupp skulle förbereda Eurogruppens möten på grundval av kommissionens expertis. Det klargjordes dessutom att Eurogruppens arbetsgrupp skulle ha en heltidsordförande med bas i Bryssel som i princip skulle väljas samtidigt som ordföranden för ekonomiska och finansiella kommittén för en tvåårsperiod som kan förnyas.¹⁷

Eurogruppen skulle kunna enas om att välja EU-finansministern till sin ordförande för hela kommissionens mandatperiod. Det skulle vara förenligt med hans eller hennes uppgifter som kommissionsledamot och företrädare för allmänintresset och skulle inte kräva någon fördragsändring¹⁸.

EU-finansministern skulle få hjälp med att förbereda Eurogruppens möten av den ständiga ordföranden för ekonomiska och finansiella kommittén/Eurogruppens arbetsgrupp och ett sekretariat som bygger på tillgänglig expertis. Inga nya strukturer behöver alltså skapas eller mångfaldigas¹⁹.

¹⁶ Europeiska rådet, ordförandeskapets slutsatser, Luxemburg, den 12–13 december 1997.

¹⁷ I maj 2013 lade Frankrike och Tyskland fram ett gemensamt bidrag "Together for a stronger Europe of Stability and Growth", där man föreslog att styrningen av euroområdet skulle stärkas "efter nästa val till Europaparlamentet. [...] Det omfattar bland annat: [...] en heltidsordförande för Eurogruppen".

¹⁸ Kommissionen deltar i Eurogruppens arbete enligt vad som fastställs i protokoll nr 14 till fördragen. Enligt artikel 17.1 i EUF-fördraget är kommissionens uppdrag att främja unionens allmänna intresse, vilket den gör i all sin verksamhet. Det är alltså i EU:s primärrätt som det klargörs att en kommissionärs arbetsuppgifter inte är oförenliga med deltagandet i Eurogruppens arbete.

¹⁹ Eurogruppens arbete förbereds av dess arbetsgrupp. Sedan 2012 har Eurogruppens arbetsgrupp och ekonomiska och finansiella kommittén ständiga ordförande. Ordföranden för Eurogruppens

Eurogruppens ordförande är för närvarande också ordförande i styrelsen för Europeiska stabilitetsmekanismen. Mekanismen inrättades på mellanstatlig nivå under krisen för att ge stöd till medlemsländer som drabbats av finansiella problem. Med utgångspunkt i Europeiska stabilitetsmekanismen föreslår kommissionen idag att Europeiska valutafonden ska integreras i EU:s regelverk²⁰.

Som Eurogruppens ordförande skulle EU-finansministern också vara ordförande i Europeiska valutafondens styrelse. Han eller hon skulle då ha en neutral roll och på ett väl avvägt sätt ta hänsyn till vilka intressen som Europeiska valutafondens aktieägare har.

Redovisningsskyldig inför Europaparlamentet

Kommissionen är ansvarig inför Europaparlamentet. Kommissionärerna och Europaparlamentet har också ett aktivt utbyte i ekonomiska och finanspolitiska frågor, främst i de ekonomiska dialoger som fastställs i ”sexpaket” och ”tvåpaket”²¹. Eurogruppen och Europeiska stabilitetsmekanismen för en dialog med Europaparlamentet på frivillig grund.

EU-finansministern skulle vara redovisningsskyldig inför Europaparlamentet i alla frågor som gäller hans eller hennes uppdrag och skulle också vara tillgänglig för dialoger med de nationella parlamenten. Som medlem av kommissionärskollegiet skulle EU-finansministern utfrågas av Europaparlamentet. Efter en omröstning skulle han eller hon utses som ledamot i kommissionärskollegiet. EU-finansministern skulle fortsätta att ha regelbundna dialoger med Europaparlamentet och de nationella parlamenten. I linje med den befintliga processen med granskning av euroländernas utkast till budgetplaner skulle de nationella parlamenten dessutom kunna be EU-finansministern att presentera kommissionens yttrande om respektive utkast.

4. SLUTSATSER

Kommissionen anser att posten som Europeisk ekonomi- och finansminister skulle vara ett viktigt institutionellt steg på väg mot en mer enhetlig, effektiv och ansvarig ekonomisk styrning i Europeiska unionen.

Vi uppmanar Europaparlamentet och rådet liksom medlemsländerna att överväga de idéer som framförs i det här meddelandet med målet att skapa en samsyn mot bakgrund av diskussionen om en fördjupning av den ekonomiska och monetära unionen enligt ledaragendan.

Inom ramen för gällande fördrag skulle posten inrättas steg för steg enligt följande tidslinje:

- EU-finansministerns roll som vice ordförande i kommissionen skulle kunna inrättas som ett led i utnämningen av nästa kommission i november 2019.
- Eurogruppen skulle kunna enas om att välja EU-finansministern som sin ordförande för två påföljande mandat och därmed enas om att anpassa mandatet till kommissionens mandat.

---

arbetsgrupp/ekonomiska och finansiella kommittén har sitt kontor hos rådet och har till sin hjälp ett sekretariat med personal från kommissionen, där det är inhyst. Denna organisation har gett synergieffekter och visat sig vara effektiv. Den skulle kunna vidareutvecklas om posten som EU-finansminister inrättas.

²⁰ COM(2017) 827 final, 6.12.2017.

²¹ Förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013.